¶ Tutores ſtudenti Louanij in legibus: qui petit adire aliã vniuerſitatẽ.

¶ Chariſſime adoleſcens. ſit tibi leta dies / ſit plurima ſalꝰ Dibus in lr̃is tuis multa diligentia moliris. aliã vniuerſitatem adire. legũ ſtudendaꝝ cauſa. Nec facile capimꝰ. quid tibi Louanij deeſt. vbi ſcolares legũ tibi cõſodales multos habes / ingenio ⁊ diligentia ſingulari / doctores quoqꝫ ſciã expiẽtia / eloquentia / cõſpicuos. niſi forte cupis a nobis eẽ diſtantiꝰ / quo poteris errare licentiꝰ. Hec inſtabilitas mg̃ nũ argumẽtũ eſt. animi male ſe habẽtis. vt em̃ egꝝ corpus thoro voluit. nequitqꝫ cõſiſtere. Sic eger animꝰ varijs affe tibus. agitatur. male ſꝑ ſpatur de iuuene / vario ꝓprio ſenſui innitente. Sentẽtia nr̃a eſt vt Louanij ſtudeas. ⁊ maneas / ⁊ tanq̃ꝫ in tuto / ſalubriqꝫ ſtudioꝝ portu / iactis anchoris cõquieſcas. Oppone igit̃ deſiderijs tuis ſeras / ⁊ vectes habeqꝫ ſꝑ animũ tuũ (vti decet ⁊ oꝫ) cõſilijs noſtris ꝯformẽ Qđ ſi feceris. nos ſꝑ habebis tui amatores. reꝝqꝫ tuaꝝ vtiles / ac diligentes ꝓſpectores. neqꝫ vnq̃ꝫ amiciciaꝝ fores / apud nos occluſas habebis. Vale felix. valebiſqꝫ certe felicius / quo ſtudebis intentius. Qui ſi nõ ſatis ꝓfeceris. nũ q̃ꝫ tibi ingeniũ defuiſſe arbitrabimur. ſed curã ⁊ diligentiã / qui magis ꝓfectũ tuũ patulo corde cõcupimꝰ. q̃ꝫ naufragꝰ portũ. vel famelicus eſcã

¶ Inuectõ iocoſa in amicũ raro ſcibentẽ.

Salutes innũas atqꝫ ꝑhennes. Dũ oĩa mente voluo ac reuoluo (amice ꝑchare) cõcipere nequeo. quid te detineat tã q̃ꝫ mutũ facit. vt omnino ſcribas nihil. cui nõ tam cultꝰ ſtili fluxus. adeo ꝓmptus / atqꝫ venuſtus eſt. vt inter ſcribentes primatũ teneas. quaſi papirus tibi ꝓ regia ſit / ⁊ ꝓ ſceptro calamꝰ. de quo plura dicerem. niſi hoc amãtis eſſet (Plinio teſte) Amatũ nõ onerare laudibus Fecit hoc ſꝑ leta viuacitas tua / qui agili ſpiritu plenus es. ne quid iuris in te habeat deſidia / quã q̃ꝫ nõ viderim. quo taciturnitatẽ tuã ꝓtegere poſſes. Nõ em̃ eo dixeo quo ſolent inertes ⁊ ſegnes te nihil habuiſſe. quod ſcriberes in tanto flumine nouitatũ. Sed timeo. ꝙ oĩa tibi eant incõmodo / qui tempꝰ aliquod aptum ad ſcribendũ non inuenias. Eſtas forte attramentũ exſiccat

Ipmeq̨ hyemps in glaciē vertit.i vere āt nondū auce pēnas
dedere.relinq̄ forte tpe/paraliſant digiti.q̇ qn̄q3 ſtupēt atq3
rigeſcūt. vel forte papiri mola rupta ē. vel neſcio an te aliq̄
flumine laues.vbi oēs veteris amoris flamulas extinxerꝫ.
Cogor igit̄ exclamare illud poeticū. Quis de⁹ oppoſuit no
ſtris ſua numia votis. Sꝫ omiſſo ioco facias (rogo) muſas
tecū redire i grāꝫ frequētius q̄q3 ſcribito.multoꝝ em̄ litte/
ras que ad me ſcribūtur ſemel dūtaxat lego . idq3 curſim/
tuas āt nunq̄ꝫ ſatis legiſſe videor. Redeo iterū atq3 iterum
nunc illā/nunc iſtā particulā attingo.repeto.egre illa e ma
nibus emitto/facit hoc placens ornatus/⁊ minus placēs
raritas. Vale cadatq3 in te poeticū illud. Vixeris eternum
extendēs in ſecula nomen.

¶ Rurſus iocoſa inuectō in eandem ſententiā

Perhēnes amicitias loco ſalutis . Ab eo loco q̄ te mihi ab
ſentē tercia iā tenuit eſtas (cariſſime vir) ex te accepi lr̄aꝝ ni
hil/q̄ me hꝫ admiratio grandis/q̇ cum ad plures ſcribas.
hoīs amiciſſimi ſis oblitus. Miror equide vehementer/
litteris ad me datis/magis q̄ꝫ alijs iter clauſuꝫ eſſe.pereant
queſo interceptores litteraꝝ (ſi qui ſint) eoſq3 deus optim⁹
maximus radicitus ꝑdat idq3 ꝓpe diē , qui me litteraꝝ tua
rū priuāt iocundiſſimo fructu/om̄i melle ſuauiore / Sed
certe ſi tua mei ꝑuipēdentia hec inter capēdo litteraꝝ preue
nerit. nō poſſuꝫ non gaudere.ita tibi ſecūdas res eſſe . vt ne
amiciſſimi q̇dē hoīs recorderꝫ.quamq̄ꝫ non ꝑua ſit felicitatis
pars vir amicus/neq3 teneat amicitia poſtremū in huāna
felicitate locū. Sed ioco obmiſſo rogo te optime vir/ami
ce q3 fidentiſſime/ꝑ placidū amicitie nomē/ꝑq3 id omen
qđ in ea dulciſſimū eſt.ſi quid adhuc flamule veteris amo
ris ſuꝑſit.nec mortuuo cinis eſt.ad me frequēter ſcribito/
nā id iuris littere in me tue hn̄t.ſempq3 habebunt ꝙ ex me
longiores excutiant. Vale vale nihil plus q̄ꝛ feſtinus . Ita
nā clamitat nūcius more impatiēs quaſi cuperet (vt apud
Perſiuꝫ eſt) pulmonē rumpe ventis.

Excuſatio ſup porrectis precibus ꝓ contumace
Ingentes cordis ex fronte ſalutes /filio/ad patrē.
Sentio ꝙ moleſte fers (amice dilectē) ꝙ rurſus rogo ꝓ filio